

opusdei.org

Prelatovo pismo (svibanj 2008.)

Svibanj je poznat kao Marijin
mjesec

14.05.2008.

Najdraža moja djeco: neka mi Isus
čuva kćeri i sinove!

Na današnji dan univerzalna Crkva
proslavlja svetkovinu Uzašašća
našega Gospodina. U nekim je
mjestima ovaj blagdan prebačen na
iduću nedjelju. Kao što nam je
preporučio naš Otac smjestimo se uz
Apostole i svete žene koji su svjedoci

tog posljednjeg otajstva života Isusa Krista ovdje na zemlji.

Pravedno je da sav anđeoski zbor i sve mnoštvo blaženih svetoh ljudskoj naravi Kristovoj u nebu iskazuju štovanje, da je hvale i da joj se smjerno klanjaju.^[1] Želimo se sjediniti čitavim svojim srcem s ovim uzvišenjem Isusovim. Osjetimo žurnost toga da čvrsto prionemo uz milost spasenja koju je On za nas zadobio. Svjesni toga da nam On može prigovoriti, kao i Dvanaestorici, da smo slabe vjere,^[2] usrdno Ga zamolimo da svaki kutak našega života natopi čudom života, nadnaravnog života.

Naš nas je Gospodin ostavio. Otišao je u Nebo kako bi nam tamo pripremio definitivan boravak. Od tamo, kao što ponavlja liturgija, s desne strane Oca, *gratia Capitis*, milost Glave dopire do svih članova Mističnog Tijela. Prije nego li nas je napustio,

zapovjedio nam je da idemo po svem svijetu kako bismo proširili njegov nauk, neustrašivo, bez ljudskih obzira, vjerom i optimizmom.[3]

Nesklad između poslanja koje smo primili te naše vlastite snage je očit. Mi smo slabi instrumenti za tako velik pothvat! No sigurni radi obećanja koje nam je dao - da nas neće ostaviti same, da će nam poslati Duha Svetoga kako bi nas učinio svojim svjedocima do najudaljenijih kutaka svijeta.[4] Svakomu pojedinomu od nas je Gospodinovo uzašašće izazov i znak potpunog povjerenja u Nebo.

A ti i ja smo tužni, i kao siromasi se utječimo Majci Mariji.[5] Sv.

Josemaría tim riječima završava svoj komentar drugoga slavnog otajstva. Pođimo, onda, tražiti utjehu naše Majke, kako bi nas Marija očuvala vjernima, čvrsto vjernima, u našoj

obvezi da svjedočimo Krista i njegov nauk.

U mnogim mjestima svibanj je poznat kao Marijin mjesec. Sjećam se s koliko se žara sv. Josemaría pripremao kako bi dao tim danima posebnu marijansku notu.

Razmislimo sada koje cvijeće namjeravamo ponuditi našoj Gospi tijekom idućih tjedana: koje detalje pobožnosti u ophođenju prema Isusu - njezinu ljubljenom Sinu, te prema Njoj; koja mrtvljenja na poslu, u našim odnosima s drugima, u ispunjavanju naših obiteljskih, profesionalnih i društvenih obveza. Iako se to čini kao male stvari ako ih izvršavamo s ljubavlju i iz ljubavi, proširit će *bonus odor Christi*[6], Kristov miomiris, a svaki kršćanin je pozvan širiti ga svojim ponašanjem, kako bi i drugi prispjeli spoznanju i ljubavi prema Kristu. Jesi li već

napravio svoj osobni plan kako bi
častio Gospu ovih dana?

Mjesec svibanj ispunjen je Gospinim
blagdanima, te marijanskim
uspomenama iz povijesti Opusa Dei.
One nam mogu pomoći kako bismo
oživjeli sinovsku ljubav u svojim
srcima tijekom ovog mjeseca. Htio
bih vam u tome pomoći ovim recima.

Sutra, 2. svibnja godišnjica je
hodočašća nakon kojeg je započeo
običaj svibanjskih hodočašća. Od
tada su prošle 73 godine. Koliko li je
tisuća posjeta svojih sinova i kćeri od
tada primila naša Gospa, iz čitavog
svijeta, a oni su slijedili korake
našega Oca.

Održimo živim obiteljski karakter tog
hodočašća, što nam je utisnuo sv.
Josemaría. Prisjećajući se hodočašća
2. svibnja 1935., napisao je godinama
poslije: ***To nije bilo hodočašće u
uobičajenom stilu. Nije bilo niti
bučno niti masovno, samo nas***

trojica. Poštujem i cijenim javne izražaje pobožnosti, no moram priznati kako više volim ponuditi Mariji istu ljubav, isto oduševljenje, osobnim posjetima ili u manjim skupinama – na intimniji način.^[7]

Koliko li je puta Gospa intervenirala u korist svoje djece! Uglavnom to njezino uplitanje ostaje nezabilježeno u povijesti, no ostaje svjetlom u životima ljudi koji su ga primili, dajući im snagu da se poboljšaju, da teže teškom no dohvatljivom cilju sjedinjenja s Bogom – svetosti. Njezine intervencije i velikodušni odgovori koje su one pobudile izaći će na vidjelo u svoj svojoj važnosti na posljednji dan. Nastojimo vidjeti sve događaje i okolnosti onako kako ih je vidio naš Otac: ***očima vječnosti.***

No uz to naša Gospa neumorno zagovara svoju djecu, zato što to Bog

želi. Iznad svega kada su ljudi u najvećoj potrebi. Guadalupe, Lurd, Fatima i druga Marijina ukazanja - priznata od Crkve, samo su malen prikaz Marijine brižnosti prema svojoj djeci. Ona je dobra Majka koja iskorištava sva sredstva kako bi nas potaknula na kajanje, kako bi nas iznova povelala Kristu, kako bi nas vodila uvijek bliže Bogu.

Trinaestog svibnja prisjećamo se jedne od tih intervencija: prvog ukazanja Blažene Djevice Marije u Fatimi. Neka u našim ušima odzvanja poruka molitve, obraćenja, zadovoljštine za grijeh, koja toliko snažno dolazi iz tog Gospina svetišta. Naravno, posebno zahvaljujemo za zaštitu koju je Gospa pružila papi Ivanu Pavlu II., sačuvavši njegov život u napadu 13. svibnja 1981., te se također puni zahvalnosti prisjećamo onih puno puta kada je sv. Josemaría kleknuo pred njom u «capelinha», tražeći njezinu

majčinsku pomoć za Crkvu, Djelo i sve duše. Puno puta je ponovio kako je to mjesto njegovo «utočište».

Spomenuo sam Lurd (ove godine slavimo 150. godišnjicu ukazanja), te mi naviru sjećanja na to kako se naš Otac utjecao našoj Majci u tom dijelu Pirineja. Molim da svi vjernici Opusa Dei, i oni koji sudjeluju u našem apostolatu, njeguju, poput sv. Josemarije, želju kako bi svakodnevno rasli u ljubavi i pobožnosti prema našoj Blaženoj Djevici.

Svetište naše Gospe iz Guadalupa, toliko povezano s evangelizacijom Novoga Svijeta, također je prisutno u marijanskoj povijesti Opusa Dei. Idućih dana prisjetit ćemo se devetnice sv. Josemarije našoj Gospi u bazilici u Mexico City-ju, od 16. do 24. svibnja 1970., što je i bilo glavnim razlogom njegova putovanja na američki kontinent. Imao sam sreću

(vidim to kao posebnu milost od Boga) pratiti našeg Oca u njegovoj molitvi za Crkvu i Djelo. Godinama poslije, potkraj travnja 1983., vratio sam se u Guadalupe, ovoga puta prateći našeg voljenog don Alvara kako bismo zahvalili Gospi jer je uslišala usrdnu prošnju našega Oca.

Možemo izvući brojne pouke iz tih dana 1970-ih. Sada vas pozivam da uvidite veličinu srca našega Oca. Dobro se sjećam posljednjeg dana devetnice, 24. svibnja. Kao i svakoga dana molili smo sva tri dijela Krunice. Prije nego li smo rekli slavna otajstva, sv. Josemaría nas je poticao da molimo za potrebe cijeloga svijeta. Europa, Azija, Afrika, Amerika, Australija i Oceanija su prolazile pred našim očima dok je naš Otac govorio, u Gospine blažene ruke smo položili potrebe, brige i želje milijuna ljudi koji žive na zemlji. Oponašajmo njegov žar za širenjem plodova Otkupljenja Isusa

Krista po svim mjestima i među svim ljudima.

Trideset i prvi svibnja još je jedan blagdan u čast naše Gospe. Čim joj je arkandeo sv. Gabrijel navijestio nadolazeće rođenje sv. Ivana Krstitelja, *usta Marija i pohiti u gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu.*^[8] U svojoj mašti već možeš vidjeti taj prizor koji razmatramo svakoga dana u drugom radosnom otajstvu: Marijin dolazak, Elizabetine riječi, nerođeni Krstitelj zaigra u utrobi od radosti... Marija je ostala u kući svoje rođakinje oko tri mjeseca, kako bi joj pomogla što god je bilo potrebno. Koliko puno može učiniti Marijina prisutnost! Sv. Ambrozije piše o tom događaju: «Ako je sam ulazak (u tu kuću) proizveo takav učinak da je na Marijin pozdrav dijete zaigralo od radosti u majčinoj utrobi i njegova se majka napunila Duhom Svetim, koliku li

ćemo vrijednost pridati Marijinoj trajnoj prisutnosti?»[9]

Možemo primijeniti na naš odgovor Gospodinu navedene riječi tog velikog crkvenog oca i naučitelja. Ako činimo sve što možemo kako bismo ostali blizu naše Presvete Djevice, tijekom mjeseca svibnja, i uvijek, koliko li će milosti onda biti izliveno na našu dušu! Uključujući među ostalim i veliku radost spoznaje da smo prijatelji i djeca Božja.

Prisutnost naše Gospe tijekom svakog našeg dana najbolja je škola molitve. Papa Benedikt XVI., rekao je ovo prije nekoliko mjeseci: **Sv. Luka je dva puta rekao da je Blažena Djevica Marija čuvala sve ove stvari u svom srcu, prebirući po njima (Lk 2,19; usp. 2,51). Marija je bila osoba u razgovoru s Bogom, riječi Božjom te također preko događaja kojima joj je Bog govorio.**

Veliča je predivno tkanje ispleteno od riječi iz Svetoga pisma. Iz njega se može uvidjeti kako je Ona živjela u neprekidnom dijalogu s Božjom riječju, te tako samim Bogom... Stoga, učimo od Marije, te osobno razgovarajmo s Bogom, uranjajući i čuvajući Božju riječ u svojim životima i srcima, tako da mogu postati istinskom hranom svakomu od nas. Na taj nas način Marija uvodi u školu osobnog i dubokog kontakta s Bogom.[10]

Prije nego li završim, molim vas da se molite za vjernike Opusa Dei koji će primiti svećeničko ređenje 24. ovog mjeseca u Rimu. Neka ih naš Gospodin, po zagovoru svoje Presvete Majke, učini svetima, učenima i radosnima za nas.

Prošlog mjeseca sam nakratko dva puta putovao – u Englesku i Austriju, kako bih ohrabrio vjernike i suradnike Prelature u njihovu

apostolskom radu - u službi Crkve. Živo se sjećajući našega Oca i don Alvara, otišao sam se moliti pred našom Gospom od Willesdena, u Londonu te pred Marijom Pötsch, u Beču. I u tim mjestima je, kao i u Aparecidi, Lujanu, Lo Vázquezu, itd., sv. Josemaría položio čitavo Djelo pod plašt naše Gospe. Naučimo slijediti taj put sigurne pomoći.

U Beču, nastavljajući molitvu Sv. Josemarije iz 1955., zazvao sam pomoć one koja je *Stella Orientis*, u apostolskom radu koji se ostvario u već nekoliko zemalja središnje i istočne Europe, a koje su prije bile pod komunizmom, te u onima koje na nas čekaju: Rumunjskoj, Bugarskoj, Ukrajini, Bjelorusiji... Misliš li pratiti sve one koji čine hodočašća našoj Gospi po čitavom svijetu? Što li ćeš reći onima oko sebe o Gospinoj veličini i njezinu svemoćnom zagovoru? Jesi li mislio o tome kako s više ljubavi gledati na

njezine slike i kipove? Hoćeš li moliti
Zdravo Marijo većom pobožnošću?

Obično se prvoga svibnja slavi
spomendan na sv. Josipa radnika.
Obraćam se svetom Patrijarhu da nas
nauči ophoditi se prema njegovoj
djevičanskoj Zaručnici posebnom
pažnjom tijekom nadolazećih tjedana
i uvijek.

Sa svom ljubavlju blagoslivlja vas

vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. svibnja 2008.

[1] Sv. Josemaría, *Gospina
krunica*, Drugo slavno otajstvo

[2] usp. *Mk* 16,14

[3] usp. *Mt* 28, 19-20; *Mk* 16,15

[4] usp. *Iv* 14,15-18, *Mt* 28,20

[5] Sv. Josemaría, *Gospina krunica*, Drugo slavno otajstvo

[6] 2 Kor 2,15

[7] Sv. Josemaría, *Susret s Kristom*, 139

[8] Lk 1,39-40

[9] Sv. Ambrozije, *Expositio evangelii secundum Lucam* 2, 29

[10] Benedikt XVI, susret s Klerom Rima, 22. veljače 2007.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-pismo-
svibanj-2008/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-svibanj-2008/) (30.03.2025.)